

ת"פ 39849/01 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 39849-01-01 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

ב"כ המאשימה: נתנאל יונה, מתמחה

ב"כ הנאשם: עוזי עדן גמליאל

זכור דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודהתו בעובדות כתוב אישום מתקן, בעבורות הדחה בחקירה, איומים ופגיעה בפרטיות.

בין השנים 2015-2016 היו הנאשם ונ' בני זוג. בעקבות חсадו של הנאשם כי נ' יוצרת קשרים אינטימיים עם גברים אחרים, הוא החליט לפגוע בה ובסמה הטוב.

ביום 5.12.16, סמוך לשעה 13:00 התהבר הנאשם לחשבון הפיסבוק של נ' מספר פעמים, תוך שימוש בסיסמת הכניסה שלה לרשות החברתית, שאותה היא גילתה לו בעבר. הנאשם פרסם בחשבון רשותה ("פוסט"), שבו כתוב בשם של המתלוונת, ובאופן הנחזה להיראות כאילו היא עצמה כתבה את הרשותה, כי היא "אהבת לבגוד", וכן כי היא בוגדת בבן זוגה הנוכחי - הנאשם - ובמי שהיה בזוגה לפני.

הנאשם הוסיף לרישימת החברים של המתלוונת ברשות החברתית מספר רב מאוד של נשים וגברים, חלקם מארצאות ערבי, בכך שלוח להם "בקשת חברות" בשם ולא רשותה.

באוטו מועד פרסם הנאשם בחשבון הפיסבוק את מספר הטלפון של המתלוונת ואת כתובת מקום עבודתה. בנוסף התכתב הנאשם עם אנשים שונים באמצעות החשבון ואף קבע עמו פגישות במקום עבודתה של נ'.

בעקבות דברים אלה אנשים רבים יצרו קשר עם המתלוונת בפייסבוק וטלפון.

לאחר דברים אלה, הנאשם שינה את סיסמת הכניסה של המתלוונת לחשבון הפיסבוק. כשגילתה זאת, היא ביקשה מהנאשם שייתן לה את הסיסמה החדשה והוא סירב.

עמוד 1

באוטו היום שבו בוצעו מעשים אלה, הנאשם והמתלוננת שוחחו בטלפון. הנאשם גידף את המתלוננת ואימם כי ישלח לבני משפחתה סרטונים שבהם היא מופיעעה, וכן אמר לה כי אם המשטרה תגיע אליו והוא יסתברן, אז הוא ישלח לאביה סרטון. עוד אמר הנאשם למתלוננת: **"אני אשוריך אותו בירושלים, את זה אני מבטיח לך."** במהלך אותה שיחה אמרה המתלוננת לנԱם שתפגע בו ותרצח אותו.

ביום 16.12.16, הגיעה המתלוננת, שחשתה מאויימת, תלונה במשטרת על מעשיהם של הנאשם. לאחר שנודע לנԱם על התלונה, הוא כתב למתלוננת מסרונו, שבו איים עליו ודרש ממנו לבטל את התלונה. בין היתר כתב הנאשם: "... אני אומר לך שוב פעם אחרונה כל עניין המשטרה, אם אני מסתבר בפייפס את טיפול עמוק עמוק, גם במשטרה וגם בחירותך בחוץ".

בעקבות דברים אלה פנתה המתלוננת למשטרת ביום 16.12.16 וביקשה לבטל את התלונה.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני שלפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במינויו לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש, אך הוסכם בין הצדדים כי יערוך תסקירות שירות מבחן, שיבחן, בין היתר, את שאלת ביטול הרשותה, תוך שהיא מאשימה הודיעה כי תעמוד על הרשותה הנאשם.

3. בעניינו של הנאשם הוגש מספר תסקרי שירות מבחן, שתיארו את קורות חייו ועקבו אחר הניסיונות לשלובו בטיפול.

מהתסקרים עולה כי הנאשם כבן 29, מתגורר עם בת זוגו, בעל הכשרה של חשמלאי מוסמך, עבד בתחום זמן מה אך עבדתו הופסקה, לדבריו, לנוכח מעורבותו בפלילים, ומază עובד כמתќין מזגנים. הנאשם הוא הבן הרביעי במשפחה בה זוג הורים וחמשה ילדים. הוא נשר מבית הספר לאחר 11 שנים לימוד עקב נסיבות משפחתיות מורכבות ומצוקה כלכלית, בשל החלטה של בנה של בכיתה ח'. הנאשם התגייס לצה"ל והשלים שירות מלא ושנת קבע. תחילת התגייס למסלול ההכרה כלוחם, אך לאחר חדשניים ספורים נשר מהמסלול ועבר לשרת כמכונאי. לאחר שחרורו עבד והחל ללימוד אוניברסיטה הפתוחה, תחילתה בחוג לקרימינולוגיה ולאחר כך למדודי מזרחה תיקון, ובכל פעם הפסיק בשל קושי למן את הלימודים. לאחר הפסקת הלימודים החל הנאשם לעבוד בעבודות זמניות שונות. בתקופה זו הכיר את המתלוננת וקיים עמה מערכת זוגית שנמשכה כשנה וכלה מספר פרידות קצרות. בסוף שנת 2016, לאחר ביצוע העבירות, הם נפרדו באופן סופי.

ה הנאשם מנוהל כתע קשור זוגי בן מספר שנים עם בת זוג המודעת להליך הפלילי, אשר בתחילת התקשתה לקבל ולהבין את מעשיהם, אך כתע תומכת בו, לדבריו.

לנԱם אין הרשות קודמות. ביחס לעבירות שביצע טוען כי הכיר את המתלוננת באמצעות חברים משותפים ותייר את הקשר הזוגי ביניהם נפלא שהתאפשר בקשר, פתיחות וחברות טוביה. הנאשם טוען כי למתלוננת בעיות נפשיות, כי היא מטופלת תרופתית ופרטנית אצל פסיכיאטר וכי במהלך הקשר ביניהם היא אושפזה במהלך פסיכיאטרית בבית חולים (טעןות שלא אומתו עם המתלוננת, אשר לא התייצה לפגישות שנקבעו עמה בשירות המבחן). לדברי הנאשם, הוא גילה, באמצעות חיפוש שערך במכשיר הטלפון הנheid שלו, כי המתלוננת בוגדת בו עם מספר גברים שעמדו ניהלה, על פי חישדו, קשר. הואensus על המתלוננת וביקש ממנו לעזוב את דירתו. לאחר זמן מה שוחחו בטלפון ובשיחת הווילופי דיברים קשים ביניהם. לאחר השיחה חש נסער ופגוע וביצע את העבירות. הנאשם הביע חריטה עמוקה על מעשיהם,

גילה הבנה כי נהג באימפולסיביות, אך ציין فعل מותך פגיעות עמוקה ולא חשב על ההשלכות האפשרות של מעשיו.
לאחר ביצוע העבירות לא היו השניים בקשר עוד.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לoked אחריות על מעשיו, מביע אמפתיה למתלוונת גילה הבנה שהוא זוקק לטיפול, על מנת לברר את הדפוסים שהביאו אותו לבצע את העבירות. עוד התרשם שירות המבחן כי לאחר שנים הפנים הנאשם דפוסים של טשטוש, הדחקה וניתוק רגשי, ואגר בתוכו כעסים גדולים, ובעקבות כך התקשה לרכוש כלים לתקשות בינהית בריאה. שירות המבחן העריך כי בהיעדר רשות תמייה וטיפול משקם ומצב גבול, ישנו סיכון להישנות העבירות. מאוחר והנאשם הביע לפניו שירות המבחן מוטיבציה לעורק שניי משמעותי בחיו ולהתייצב מבחינה תעסוקתית ואישית, הומלץ לדחות את שמיית הטיעונים לעונש על מנת לשלבו בטיפול, והודיע אמן נדחה מפעם לפעם לצורך כך.

הנאשם הופנה תחילה לטיפול פרטני בתחום האלימות הזוגית במסגרת "יד שרה" והשתלב בו, אך הפסיק זמן קצר לאחר מכן. לטענתו, בשל פיטורי מעבודתו באותה עת, התקשה למן גם את התשלום המופחת עבור הטיפול, אך שירות המבחן התרשם כי הקושי הכלכלי לא היה הגורם היחיד שבגינו בחר הנאשם להפסיק את הטיפול. לאחר הפסקת הטיפול ב"יד שרה" פעל שירות המבחן לשלב את הנאשם בקבוצה פסיכו-חינוכית במסגרת השירות, ללא תשלום. הנאשם הגיע לראיון והביע את רצונו להשתלב בטיפול זה. פתיחת הקבוצה התעכבה בשל מגפת הקורונה, ושירות המבחן התרשם כי לצד שיתוף פעולה הלכורי של הנאשם, ינסה גם אמביוולנטיות ביחס לטיפול. כשבועיים לפני פתיחת הקבוצה, הודיע הנאשם כי שעוט הפעולות אין מתאמות לו, בשל השתתפותו בקורס מטעם העבודה. בהמשך הוא הופנה שוב ל"יד שרה", אך גם ביחס לטיפול זה טען כי השעות אין מסתדרות עם עבודתו, שהיא, לדבריו, הריאונה בסדר העדיפויות שלו. לבסוף הודיע הנאשם לשירות המבחן כי הוא עומד להינשא, כי מאמין שנמצא במערכת יחסים טוביה ואני חושב שהוא זוקק לטיפול. הנאשם ביקש לסייע את ההליך המשפטי ולקבל המלצה חיובית לביטול הרשעה.

שירות המבחן סיכם התרשםתו שלפיה הנאשם שיתף פעולה באופן חלקו, מחויבותו להיליך אמביוולנטית ונובעת ממניעים חיצוניים, כי הוא נוטה לחוות את המערכת ואת שירות המבחן כגוף העומד נגדו וimbued עמדת קורבנית ביחס לעצמו. עם זאת הדגיש שירות המבחן כי ההליך הפלילי מرتיע את הנאשם ומצביע לו גבול, ועל פי תפיסת הנאשם, הוא נענס מעצם היותו בהיליך פלילי ממושך. הנאשם מתקשה לגנות תובנה עמוקה לקיום של דפוסים אלימים בהתנהגותם המחייבים טיפול. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמליצה שיקומית, לא המליך על ביטול הרשעה אך המליך לגזoor על הנאשם 180 שעות שירות לתועלת הציבור והתchybot להימנע מעבירה.

4. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתוך עונש הולם שבין מספר חדש מסר בעבודות שירות לשנת מסר בפועל לצד מסר מוותנה ופיקוי לנפגעת העבירה. ב"כ המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את התחכים והנחיות שאפיינו את המעשים, את התפוצה הרחבה של האנשים שבפניהם ביש הנאשם את המתלוונת ופגע בפרטיותה ובשם הטוב ואת הסיכון ל הישנות העבירות כפי שהתרשם מהם שירות המבחן. המאשימה ציינה את עברו הנקי של הנאשם, הודאתו, חרטתו וקבלת האחריות על המעשים וכן את חלוף הזמן כנסיבות המצדיקות לגזoor על הנאשם עונש המצרי בתחום מתחם העונש ההולם. ב"כ המאשימה תruk טיעוני בפסקה.

5. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתוך עונש הולם שבין מסר מוותנה למספר חדש מסר בעבודות שירות והסכים

לקר שיש לגזר את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעיר העובד לפרנסתו, שלאורך כל חייו הסתבר באירוע פלילי בודד - הוא האירוע נושא כתוב האישום, אך שהסיכון להישנות העבירה הוא נמור. הودגשо קבלת האחריות מצד הנאשם, החרצה שהביע, אורח החיים המתפרק והתקין שהוא מקיים במישור הזוגי והתעסוקתי, חלוף הזמן וההשפעה הקשה והמזיקה שעשויה להיות להטלת עונש מסר בעבודות שירות על הנאשם ועל מסלול חייו. ב"כ הנאשם לא ביקש לבטל את הרשותו של הנאשם, וטען כי ההרשעה כשלעצמה היא ענישה קשה עבור הנאשם שכן עשויה לפגוע באפשרויות התעסוקה שלו.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא אדם עובד שעומד להתחנן וمبקש לא לפגוע בהישגיו עד כה. הנאשם אמר שהוא מוכן לפצות את המתלוונת וմבקש להמשיך בחיו.

מתחם העונש הולם

7. הערכים המוגנים באמצעות עבירת האיומים הם הגנה על ביטחונו של אדם, על שלוחות הנפש ותחושים הביטחון האישיו שלו.

עבירות לפי חוק הגנת הפרטיות נועדו להגן על פרטיותו של אדם, על כבודו וגם על תחשוש הביטחון האישיו שלו.

הערכים המוגנים באמצעות עבירת ההדחה בחקירה הם תקינותם וטוהרם של הלि�כי חקירה, גילוי האמת ושלטון החוק.

8. חלק גדול מן העבירות הפליליות מבוצעות כדי להשיג רוח או טובת הנאשם כלשם לעבריין עצמו. במקרים אלה הפגיעה בקורבנות העבירות היא בדרך כלל תופעת לוואי משנה ובלתי נמנעת של המעשים ולא תכליתם העיקרי. ואילו במקרה דנן, מעשיו של הנאשם, אשר תוכנו מראש, נועדו אך ורק להזיק למתלוונת, ונעשו לאחר שגמלה בלבו של הנאשם החלטה לפגוע בה.

9. אמת, מדובר במעשים שבוצעו במהלך יום אחד בלבד. ואולם, מדובר בשורה מגוונת של פעולות שונות, שבוצעו ברשות ובצורה מתוכמת, הביכו את המתלוונת, הטרידו ובישו אותה וגרמו לפגיעה קשה בשמה הטוב בקרבת חברות ומכירתה וכן בפני אנשים זרים שהנאים צירף לרשימת החברים הוירטואלית שלה בראשות החברתיות.

10. שני סימני הכניסה לפרטיל המתלוונת בראשות החברתיות, לסימנה שלא הייתה ידועה לנפגעת העבירה, מנעה ממנה את האפשרות להסיר את הפרטומים הפוגעניים שפרסם הנאשם ולתקן, במידת מה, את הפגיעה בה.

11. נקל לתאר את תחששות הבושה, השפלה, חרדה וחוסר האונים שבהן הייתה נתונה נפגעת העבירה לנוכח מעשיו של הנאשם וחוסר יכולת להפסיקם. פגיעות אלה הן משמעותיות בפרט במצבות של ימיןו, שבה הרשותות החברתיות תופסות מקום נכבד בהםם של צעירים ומשמשות כר פורה לפעילויות חברתיות, לימודית ומקצועית..

12. אם לא די בכך, כאשר המתלוונת נקטה בפועלה היחידה שהיא לה סיICI להפסיק את מעשיו של הנאשם ולהביא

لتיקון של מקצת הנזקים שנגרמו לה, ופנתה למשטרה- הנשם אימם לפגוע בה כדי לגרום לה לבטל את התלונה. אמנם, האיום שהשמי היה אiom לפגיעה לשם הטוב ובפרטיותה, ואולם לנוכח מעשי הקודמים של הנשם, אלה שבಗינם הוגשה התלונה, מידת הרצינות של האיום ברורה וגבוהה.

13. אכן, בסופה של יום התלונה לא בוטלה, ואולם הנשם מצדו עשה כל שבচוחו על מנת לגרום למתלוונת לחזור בה מן התלונה, והוא אף ניסתה לעשות כן. פגעה שכן בהליך חקירה ומשפט גורמת, לצד מניעת גילוי האמת, גם לבבוז משאים ציבוריים.

14. לנוכח האמור לעיל, מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים באמצעות העירות שביצע הנשם היא גבוהה.

15. עירות המבוצעות באופן דומה בחסות האינטרנט הן נפוצות, קלות, יחסית, לביצוע ופוטנציאלי הפגיעה שלהן עצום ועל כן חובה להתייחס אליהן בצורה מחמירה ומרטיטה. לפיכך, הענישה בגין חיבת להיות בעלי היבטים מוחשיים ולא יכולה להיות צופת פנוי עתיד בלבד (ראו למשל ת"פ (כ"ס) 18-03-47450 **מדינת ישראל נ' ר"מ** (פורסם בנו^{31.10.19}) והפסקה הנזכרת שם).

16. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנשם הוא בין שירות לטעלת הציבור בהיקף נרחב לצד מאסר מותנה, קנס ופיזוי למתלוונת למספר חדשני מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיזוי למתלוונת.

העונש המתאים לנאם

17. שקלתי לזכות הנשם את הودאותו במיחס לו, אשר חסכה את הצורך בשמייעת עדותה של המתלוונת, ויש בה גם משום הכרה בפגיעה שגרם לה.

18. שקלתי את עברו הנקי של הנשם, והעובדה כי מאז ביצוע העירות לא נפתחו לו תיקים נוספים, ואת העובדה כי הוא משתמש לكيים אורח חיים מתפרק בקשרו הזוגי והתעסוקתי.

19. שקלתי את העובדה כי הנשם לא נטל חלק בטיפול, גם ששירות המבחן סבור כי הוא זמין לטיפול. בהקשר זה שקלתי גם את התרומות שירות המבחן מרמת סיון מסוימת לביצוע עבירות, ומנגד את העובדה כי ההליך הפלילי כשלעצמם מהוות גורם מרטיע ומציב גבול לנאם.

20. העירות בוצעו בחודש דצמבר 2016 ואילו כתוב האישום הוגש כעבור למעלה משנהיים, בחודש ינואר 2019. הסיבה לעיכוב בהגשת כתב האישום לא צינה, אך הימשכות המשפט רובצת לפתחו של הנשם ונבעה מההזרדיות החזרות שניתנו לו לשთף פעולה בטיפול. עם זאת מובן, כי העובדה שבחלוף הזמן הנשם הוסיף לكيים אורח חיים מתפרק ותקין, מהוות שיקול לזכותו.

21. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזר על הנאשם עונש המצוין בתחתית מתוך העונש הולם.

22. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 25.4.21.

הסבירתי לנימוקי את חובתו לשתף פעולה במלוי הכוונה ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

ב. חמישה חודשים מאסר על תנאי במשך שלוש שנים מהיום שלא עברו אחת העבריות שבנה הורשע.

ג. פיצוי לנפגעת העבירה, עדת תביעה 1 בכתב האישום המתוקן בסך 3,000 ₪. הפיצוי ישולם בשלושה תשלום חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 2.5.21 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלאה יתרת הפיצוי לפירעון מיד.

ד. קנס בסך 1,000 ₪ או עשרה ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 2.8.21.

23. המזיכרות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

24. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשפ"א, 07 אפריל 2021, בנסיבות הצדדים.